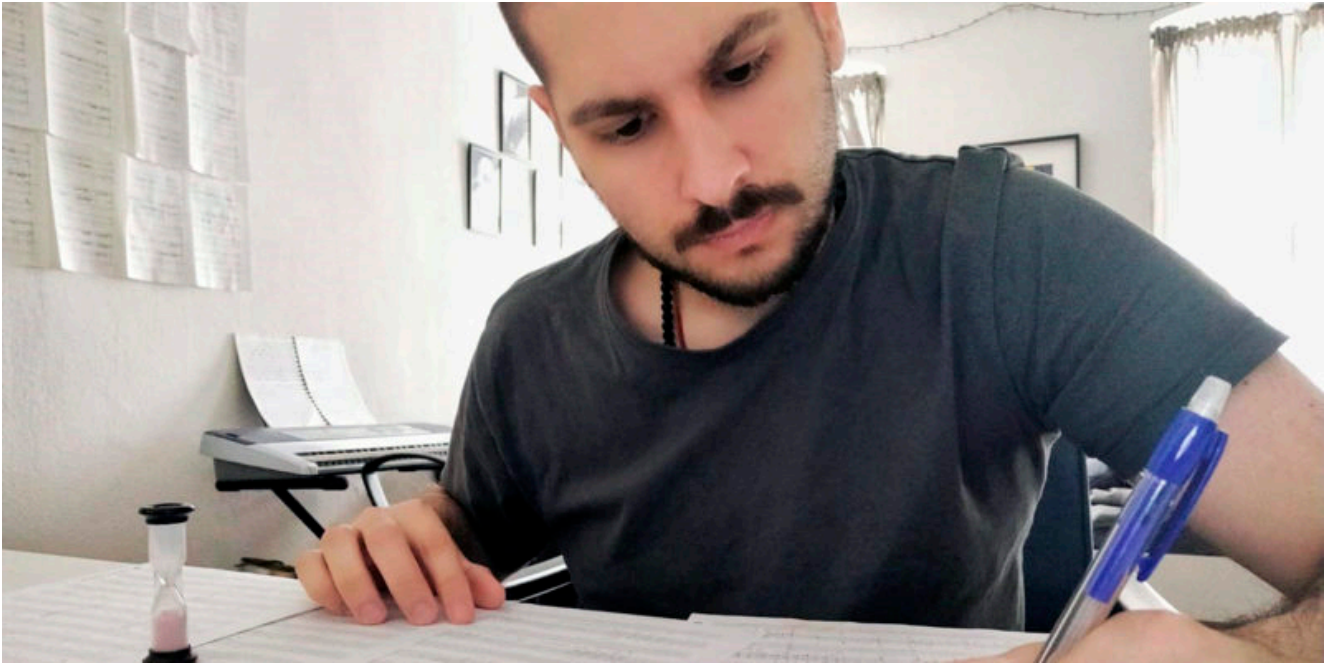

José Luis Perdigón guanya el 19è Premi Internacional Joan Guinjoan

El compositor canari José Luis Perdigón ha guanyat el 19è Premi Internacional Joan Guinjoan per a Joves Compositors per l'obra *Libration*, una composició original que s'inspira en el conjunt de moviments d'oscil·lació dels astres, especialment la Lluna, respecte d'un observador situat a la Terra. El premi, dotat amb 3.000 euros, és convocat per l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i compta per novè any consecutiu amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell.

El jurat d'aquesta edició estava format pels compositors Joan Arnau Pàmies, Aureliano Cattaneo, Bernat Vivancos, Josep Río-Pareja i Eduard Resina. En aquesta edició, s'hi han presentat 60 obres, de compositors de 26 països diferents. La procedència diversa dels participants confirma la projecció internacional que el guardó ha assolit des dels inicis. L'obra serà estrenada per l'ESMUC i tindrà la possibilitat de ser enregistrada i editada en disc per la mateixa Escola. El lliurament del premi tindrà lloc el proper 4 de maig a la Sala Oriol Martorell de L'Auditori durant el **Concert de Fi de Grau de Composició**, que inclourà la interpretació de *Libration*.

Libration és una composició per a onze instruments (trompeta, oboè i guitarra elèctrica formant un grup separat, més flauta, clarinet, trompa, piano, violí, viola, violoncel i contrabaix) i destaca per ser "textualment rica i variada, tímbricament delicada i amb una escriptura clara i precisa amb un alt nivell i qualitat".

José Luis Perdigón (1990) va néixer a Santa Cruz de la Palma (La Palma, illes Canàries). Va començar les lliçons de violí amb set anys a l'escola de música de la seva ciutat natal i les va continuar al Conservatorio Superior de Música de Canarias amb Branhimir Hristov, on es va graduar el 2016; en aquests anys va estudiar els conceptes bàsics de la composició amb Milena Perisic. Avui dia Perdigón estudia composició a la Universität der Künste de Berlín amb els compositors Mathias Hinke, Manolis Vlitakis i Elena Mendoza; i col·labora amb agrupacions com ara l'Ensemble Ilinx, el Sonar Quartett o la Brandenburgisches Staatsorchester de Frankfurt.

En les seves composicions explora la transmissió de tècniques remotes -d'antics instruments ara en desús o que pertanyen a altres cultures- fins a instruments moderns. Aquesta traducció sonora i gestual cerca qüestionar la identitat assignada avui a cada instrument i al seu intèrpret, així com al concepte de gènere

musical i la seva projecció històrica en l'actualitat. Als seus últims treballs, l'autor desenvolupa un interès creixent pels patrons físics de moviment en la naturalesa i com contrarestar els models més usuals de la seva representació musical al panorama contemporani. Ara complementa la seva tasca compositiva amb la interpretació, la crítica i la divulgació musical.